

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (71)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

BATI MÜBTELALARI

Olmaya kim millet içre vahşi garba müptela
Ecnebiden bin beterdür devlet'çün başta bela
Haç görünce tazim eyler boyun büker de ezük
Çatar İslam için kaşı ruhuna batar sela

KİMİ ARAMALI?

Gönül nedir bileni arama sen boşuna
Gönül vereni ara onunla dîl şâd olur
Şu yalancı sevgiler gitse bile hoşuna
Su gibi geçer ömür âhiri nâşâd olur

CÂNA

Aşkınla yanan kalb-i perişanıma nur ver
Cânâ yetişir bunca elem cânâ huzur ver
Sevdâzedeyim hâlimi sor rûha surur ver
Cânâ yetişir bunca elem cânâ huzur ver

AH NEFSİM!

Oku öğren amel yok ilmin hikmeti kayıp
Uzak dur zarar verme frenk gibi yaşayıp
Bu ne menem hâlettir yeni bir din mi hâşâ
Düşün İslâmı yaşa ayıp müslüman ayıp

GÖNÜL

Sende Leyla sende Mecnun sende sırdır âşıkân
Ah bi pervâsın yanandan bin günâhın var gönül
Bilmiyor sevdâ ateştür hep hazırdır âşıkân
Derde düşmüş ağlayandan dîde âhın var gönül

YALAN

Sus kalbimi incitme yeter derdine yansın
Leyla diyerek sevdi gönül ah oyalansın
Mecnun da yalan aşk da yalan sen de yalansın
Leylâ diyerek sevdi gönül dur oyalansın

SIR

Gör sende değil sırr-ı güzellik bu ne nazdır
Can âyinedir bil güzelim vakti de azdır
Bak kudrete bak sivrisinek duy sana sazdır
Can âyinedir bil güzelim vakti de azdır

EYVAH GÖNÜL

Bir sırlı tebessüm ile hülyalara daldın
Eyvah a gönül kendini sen dertlere saldın
Geçmez şu sızın âteşi aşk içre mi kaldın
Eyvah a gönül kendini sen dertlere saldın

BEDEN GEMİSİ

Her geçen gün su alır beden denen şu gemi
Battı batacak amma erteleriz o demi
Kaçıp bin kez ölürüz sorsan bir kere ölüm
Eğlence safa yalan unutmak şeytan yemi

ÖMÜR

Öyle hızlı geçer ki bilmem ne eder îmâ
Hafta olmadı sanki dün cuma bugün cuma
Bir sakallı çocuğum kamyonu saldım kuma
Üç güne düştü ömür gâfil can cennet uma

KUTLU KALEM

Ah yârelidir aşka düşen dâlde elem var
Tut yar elidir tut uzanan bil ki çilem var
Sevdâ bu yazıp gönle koyan kutlu kalem var
Tut yar elidir tut uzanan bil ki çilem var

YA RAB

Kalbim ki senin aşk da senindir
Ya Rab beni sen sev de sevindir
Fânîlere aşk âh ü enindir
Ya Rab beni sen sev de sevindir

HANÎ EN SEVİLENLER

Her âna meftun idim meğer şu dünya fâni
Feryâd eyleme nefsim böyle yaratmış Sâni
Gel boşa sarf eyleme ah can alınır âni
Hani en sevilenler Nebiyy-i zîşan hani (sav)

HAZAN MEVSİMİ

0 sararan yapraklarda sanki firâkım var benim
Belki mevsimim hazandır ah iftirakım var benim
Şu ümmîdim niçin suskun nerdesiniz hey coşkular
Belki mevsimim hazandır ondan merakım var benim

MECLİS-İ İLİM

Cezbeyledi ah uzaktan meclis-i ilim beni
Temizlene kirlî ruhum ta olayım pîr ü pak
Kurtulmamış ol tuzaktan kim sahte âlim beni
Komaz gele ruh huzurum dini gösterir ırak

NE GARİP

Ne garip ah ruhlar ister günahlardan arına
Vâ esefâ kimi bekler zengin gele barına
Erteler ilmi yarına dini dünyaya satan
Ahirette döner devran ol ihlaslı kârına

GÜN BİTTİ...

Gün bitti şu mehtâba çıkıp seyr-i semâ et
Ahvâline bak mûcizenin hamd ü sena et
Dön misl-i semâzen gibi dön sen de semâ et
Ahvaline bak mûcizenin hamd-ü sena et

GÖNÜL

Kısmet bilerek saklayacak var ise şayet
Ver durma gönül aşkını ver sevgili gâyet
Nîmette okur mün'imi ol ehl-i hidâyet
Ver durma gönül aşkını ver sevgili gâyet

NE ÇIKAR AŞKTAN

Cânâ ne çıkar ahde vefa yok ise aşktan
Her bir sitemin kalbe cefâ ok ise aşktan
Artık sevemem yetti gönül nâz ü tegâfûl
Aşıklara dert yâre safâ çok ise aşktan

ÂH İLE GEÇMEZ

Âh ile geçmez o derin yareler
Dide-i giryânını saklar gönül
Çare arar âşık-ı mehpâreler
Ah bulamaz aşkı yasaklar gönül

SANMAK

Gülşende bahar var sandı da hezâr
Kıldı bir an nazar sonu âhüzâr
Kalmamış ne bir gül ne nâzik teni

Erişti güz demi hârı yâdigâr

AH MÜSLÜMAN EVLADI

Ah müslüman evladı hem İslam'a tarafsın
Bilmezsın itikadı ah amel'de araf'sın
Sözün ne kıymeti var hâlin lisanında kâr
Bilip yaşa vaktin dar anlamaz isen saf'sın

NAKŞ-I AŞK

Ol kudretin kaleminden derûnunda nakş-ı aşk
Bâb-ı hikmet bil nigah'çün minnet-i yâr eyleme
Bul ey gönül âna dön ah kim dîlde nakkaş-ı aşk
Bâb-ı hikmet bil nigah'çün mihnet-i yar eyleme

NURLU SİMA

Bildim bildim müslüman niçün nurlanmış siman
Hakka gönül veren can şâd olur ah şâduman
Ruhu huzurlu liman eyler sadr içre iman
Hakka gönül veren can şad olur ah şâduman

ZAYÎ ETMEZ

Kat-ı merâtîb eyledi arz içre kaldı memâlik
Seyerân-ı semâvatta dilde hû zikirde sâlik
Ânı dahi yazar Hâlık zây'etmez zerre kezâlik
Seyerân-ı semavatta dilde hû zikirde sâlik

NEŞESİ YOK BAHARIN

Gonca idin firâkından içre saplandı hârın
Gecesi mi bu nehârın olmayacak mı yarın
Ne leylakta coşku kalmış göz yaşında nilüfer
Kalmadı ah gönülde fer neşesi yok baharın

FİRAK

Kaçmaz neş'e-i visâlim firak leyal olmaz bana
Fânî midir bî misâlim ah aşk hayal olmaz bana
Niçün aşka dilbestedir gönül kuşu kafestedir
Hep Esmâda o sestedir ah aşk zevâl olmaz bana

CEHLİ VAR

Görmeyecek sanki akıl bakmasan
Akı görür bilmeyenin cehli var
Öldü ölüm sanma ağıt yakmasan
Hakkı bilip gülmeyenin cehli var
Kaçma gönül kaçma gelir takmasan
Gelmeyüben ölmeyenin cehli var

SANMA GÖNÜL

Sanma gönül nâdim olur vaz geçer
Cevr-ü cefa bunca elem zûl bana
Ey bi vefâ onca bahar yaz geçer
Bil ki safâ zerre yeter gül bana

NERDEDİR

Ah perîşan eyledün dâim hayâlin serdedür
Nerdedür mehpâre cismün gün leyâlin nerdedür
Sevdi cânâ sevdi göynüm aşka can perverdedür
Nerdedür mehpâre cismün gün leyâlin nerdedür

GÖNÜL

Aşkın içre düştü amma bî ümîd bîzâr gönül
Gonca gâib lâl'e hasret sîne doldu hâr gönül
Beklemeye yok tehammül ömür son bahar gönül
Gonca gâib lâl'e hasret sîne doldu hâr gönül

GÜZ HALLERİ

0 gülen yüzde hüznün bin firâk saklar gibi
Erişti rengi güz'ün saçlarda aklar gibi
Titrek yaprak misali rüzgar altında gönül
Suskun bülbül solgun gül aşkı yasaklar gibi

KÖR ÂDEM

Uzağı yakın eyledi yakını bildi uzak
Ah yakın'çün gözlük aldı amma yine kör âdem
Aşıkârı gizlemekmiş ona pis nef'sten tuzak
Görmez diz dibinde ölüm göçer gider demadem

AŞK-I MECÂZÎ

Ah gün seninle açtı seninle bahar kışım
Sensiz geçen zamanı hüznle yaşar mışım
Aşkın kader meğer ki adınla coşar mışım
Sensiz geçen zamanı hüznle yaşar mışım

ZİKİR

Mehtab içinde sırrı bakıp göremez mi can
Cânâ dışarda durma zikir ile sen de an
Zâkir olan şu fâni zikirde ya an be an
Cânâ dışında durma fikir ile sen de an

ÇARE

Ah derd-i firaktan bana yar yok gibi çâre
Artık yetişir gönlüme açmam yeni yâre
Bilmem ki ömür var mı acep başka bahâre
Artık yetişir gönlüme açmam yeni yâre

ZİKR-İ HÜDA

Çık ruhuna kurtul tuzağın haps-i bedendir
Bak kalbe huzur zikr-i hüdâ anla nedendir
Bir kendini bir âlemi süz bul neredendir
Bak kalbe huzur zikr-i hüdâ anla nedendir

SAHTE ALKIŞ

Kendisinden bî haber bilinmeye râm olur
0 riyâkar rezile medih güyâ kâm olur
Kemalât kendinden ya gösterir kula kuşa
Üç beş sahte alkışa ahreti haram olur

ÂDEM ADEM OLUR...

Ah aniden olur derdest olan kimdür fânîde mest
Nam peşine düşen sermest imtihan endîşedür
Fani kırılır bir şişe zannetme hârîka pîşe
Geçer şimşek misal neşe imtihan endîşedür
İz'an eylemezse âdem nâm çevrilür olur adem
Hayat denür amma bir dem imtihan endîşedür

AŞKIN BİLİNMEZİ

Lezzetinden gam çeken âşık ne bilsin aşk nedür
Git velîden evliyâdan ârifandan ânı sor
Yetti nef'sten şol tuzaklar cümle âşık tendedür
Hû diyen Allah diyenden dinle sen iz'anı sor

VUSLAT

Tez geçti baharım gülistanda gam
Bitti neş'e demi şîkest oldu cam
Ne kâm oldu makam ne fâniye taç
Vuslat'çün rûhum aç bekliyor ilham

YA RAB

Kulağım duymaz salah düşünmem nedir felah
Boş geçer akşam sabah fani emel fani cah
Ya Rab beni eyle af iz'ansıza şifâ ver
Benliđim cebel-i kaf ben aczinden gâfil saf
Lal dilimde bin hilaf susamam lâfügüzaf
Ya Rab beni eyle af ezansıza şifâ ver

AŞK-I MECÂZÎ

Âteş içinde yakma gönülde derinde sen
Rûhumdasın inan ki gizemli yerinde sen
Aşkın nefes misali sabah seherinde sen
Rûhumdasın inan ki gizemli yerinde sen

RÜYA VUSLATI

Geçmiş o güzel günlerimin yâdına düştüm
Ah sanki rüyâ vuslatının şâdına düştüm
Cânâ bilirim nîmet-i aşk şükr ile ammâ
Firkat mi yakan kor gibi feryâdına düştüm

ÇARE YOK

Saçımda kar ne çâre yok bahârım
Leyâl içinde gelmiyor nehârım
Ne goncayım ne hâr yürekte bârım
Leyâl içinde gelmiyor nehârım

NEDİR?

Nedir bu hâletin senin ne cânâ
Cihâna sığmadın ne âsumânâ
Ne âşinâ beden denen mekâna
Ebed mi der senin lisân-ı hâlin
Şu fâni demdedür görüp melâlin

HAYHAT

Can çıkmadan cana çıkıp ruhu eyle temâşa
Mücerret olup zamandan asl-ı hayâtı yaşa
Heyhat heyhat gâfil âdem sen mi yarattın hâşâ
Hiç bakmadan yaşa başa ân-ı keyfe mâ yeşâ

CANA

Kalbim seninle cânâ rûhum içinde nursun
Yıllar geçer şu aşkın dursun içimde dursun
Uykumda dahi gönlüm sevdâ hayâli kursun
Yıllar geçer şu aşkın dursun içimde dursun

YA RAB

Dâim ki aşkla hû der zikreyliyor şu fânî
Ah boş sanır da ânı bakmaz o rûhu cânî
Yâ Rab yolunda hıfzet coştur sevinçle koştur
Senden uzak kalanlar Dünyâ'da dâhi boştur

EY ŞAİR

Hep aşkın şiirini yazıp durdun ey şâir
Ah bilmedin şuursuz sevdâ bir serâb imiş
Fânî candan ne kalır geriye aşka dâir
Bâkiye dönmeyince aşk dahi harâb imiş

HATIRALAR

Tutup kirpiklerimden kapatır gözlerimi
Yağmurlu güzlerimi getirir hâtırâlar
Görürüm ruhta yâre kanatır sözlerimi
Nur'lu gündüzlerimi bitirir hâtırâlar

GÖNÜL

Geçti sevdadan bakışlar tarumar olmuş gönül
Goncalar solmuş da gülden kâr umar olmuş gönül
Gam'da görmüş şol gülistan ah humar olmuş gönül
Goncalar solmuş da gülden kâr umar olmuş gönül

BAHARA ÖZLEM

Şifâ bulur mu ki yârem kanar rûhumdan firâk
Gelir mi bir daha bilmem baharlar benden ırak
Ne yar duyar ne de ağyar yakar kor ol iftirak
Gelir mi bir daha bilmem baharlar benden ırak

GÖNÜL

Hû de eyle nezâret bîgane kaldın gönül
İz'ansızlık hasâret serâba daldın gönül
Gel hazer et hazer et gör mucizedür beden
Kimdendür bu ruh neden ateşe saldın gönül

SIR

Aşkını Esmâda arar aklı yitirmezse gönül
Yoksa firâk içre yanar sırrı ne bilmezse gönül
Cisme fedâ eyleme can Rabbini an Rabbini an
Eyleyemez aşkı iz'an ol pası silmezse gönül

SORMUYORUM

Sormuyorum sever misin gözlerinin cevabı var
Amma niçün cefâ bu cevr sanki onun sevabı var
Yakma firâkla yakma yar gözyaşının da âbı var
Ah ne için cefâ bu cevr sanki onun sevâbı var

ÖYLE Mİ?

İstediğin neyse yap hayat kısa öyle mi
Sen varsan yaratan var yok mudur hiç söylemi
İster gözünü kapat eyle kendine gece
Gözü veren kudrete kör ol da de bilmece

MEZAR

Çağdaşlık gericilik oyna kendini kandır
Yaradan muradı ne kıt aklına bulandır
Eğlen ye iç sorma hiç gül bahçesinde hezâr
Üç gün sonra önünde bak unuttuğun mezar

ALDANMAMAK

Nûş-u gamdur burda lezzet kâm bilenler aldanur
Eşk-i dâimdür şu fânî göz silenler aldanur
Enbiyadan evliyadan asfiyâdan Hakk kelim
Ol ebeddür dâru's-selâm çok gelenler aldanur

AŞKI BANA SOR

Sende gördüm aşkı cânâ iftirakın zor bana
Kim demiş Mecnun bilir ah aşk nedir gel sor bana
Cevri nîmet bildi gönlüm naz alevden kor bana
Kim demiş Mecnun bilir ah aşk nedir gel sor bana

İKİ NİMET

İki nimet âdemde ah farklı mertebeden
Birinde sırrı gönül digeri cism ü beden
Va esefa anlamaz harcar da düşünmeden
Biri kokusup çürür biri yaşar ebeden

MASİVANIN SONU

Gülse yüzüme mâsivâ olsa dünya bir tek benim
Çâre midir serap zirâ bükülür durmaz bedenim
Gün be gün kırışır tenim lezzet içre gizli acı

Üç gün vâ'r'ı başın tâc'ı ah doymadan terk edenim

SONUMUZ

Ölmeyecek mi idik şaşar evlâd ü iyâl
Fânîye mi münhasır bâkiye dönmez hayâl
Seyyal şu ömür seyyal görünmez su misâli
Rahmetin kucağına atar nehar ü leyâl

ENEYİ YIRT

Nef's bedende mahpus etmiş çık kurtul kûşe-i şerden
Din-i mübin-i İslama gör darbeler aynı yerden
Eneyi yırt hüve göster Allah de hû de geç serden
Din-i mübin-i İslam'a darbeler hep aynı yerden

HAYRET

Gör bunalmış milletim ah derdi çok her ferdinin
Hiç düşünmez bî haberdır çâresinden derdinin
Şol liyâkat hançerinden yâreler hep kendini
Görmüyor hayret ne dersin görmüyor pis fendini

NE TEZ GEÇTİ

Ne tez geçti dem-i safâ oldu hebâ sermâyem
Vâ esefâ Hakk'îçün gör olmamış zerre sây'em
Ah gedâyem neydi gâyem meğer ben bî vefâyem
Vâ esefâ Hakk'îçün hiç olmamış zerre sây'em
Affeyle ey Gafur Rabbim şakî olmaya pâyem

HU DEYU

Hû de feryad eyleyen nâyinle feryâd eyleyim
Neyleyim bilmem şu fânî ben'de kaldım neyleyim
Ah kâmişlıktan firaka inleyen neyler gibi
Hû deyû aşkın sesinden ben ebed yâd eyleyim

SONDAKİ GERÇEK

Bir kör yarış ki sorma olmak için ekâbir
Ekâbir kaftanını dışarı atar kabir

AZRAİL ANLAR MI?

Şu hayalimi yokladım hepsi fânî şato kasır
Cılız kalmış kalbe baktım kanma der felaket asır
Ne deverân sel misali geçip bitecekken hayat
Azrail anlar mı heyhat medeniyim hem muasır

GÖZDEKİ PERDE

Ölüm, kapısı imiş o ebedi vuslatın
Rüyayı hayat sandım n'olur beni ıslatın
Ta uyanıp göreyim kalksın gözdeki perde
Beden dünyada kalan ruhun işi ne yerde